

## Oaza mea

Rolea Nicolae

---

E miezul argintiu al zilei și ușor  
Se întinde arșița deplină,  
Și muguri cresc și frunze dor  
Și balta-i seacă de lumină.

E plină de responsabilitate  
Chemarea ta și o lipesc de cer  
Și-ți spun că tată și ca frate  
Că fără frunza ta respir stingher!

E oarbă arșița, adâncă fără tine  
Și umbrele tăcute-n rânduri trec,  
La sănul tău e oaza de destine  
Unde setoase buzele-mi înc.

Declară vântul umed un boicot  
Și toate fug, de arșiță, din mine  
Și frunza-mi spune: nu mai pot  
Fără izvorul sevei de la tine!

Și vin și stau și nu mai plec  
E arzător nisipul pe coline.  
Mă îmbrac copac și mă aplec  
Peste izvorul tău cu ape line

Și lângă noi, ca la-nceputul lumii,  
Dintr-o calească albă cu doi cai,  
Coboară lin pe albul spumii  
Însuși Dumnezeu, să bea un ceai!